

واکاوی پدیده تصمیم هراسی مدیران با رویکرد کیفی

زهرا رضایی^۱، اردشیر شیری^۲

چکیده

زمینه و هدف: بی شک حساس ترین فعالیتی که مدیران در هر سازمانی انجام می دهند، تصمیم گیری می باشد. اما دنیای امروز، به قدری پیچیده است که تصمیم گیرندگان با مشکلات بسیاری دست و پنجه نرم می کند. این پژوهش کیفی با هدف واکاوی پدیده تصمیم هراسی مدیران در وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی انجام گرفت.

روش بررسی: این پژوهش از لحاظ هدف بنیادی- کاربردی و از لحاظ نحوه گردآوری اطلاعات توصیفی - اکشافی و از نوع تحقیقات کیفی است که با استفاده از نظریه داده بنیاد انجام شد. ۱۶ مصاحبه با خبرگان انجام شد. حاصل این مصاحبه ها، مجموعه ای از مضامین اولیه بود که طی فرایند کدگذاری باز، گردآوری و از درون آنها مقوله هایی استخراج شد. سپس عناوین پدیده محوری، عوامل زمینه ای و عوامل مداخله گر در قالب مدل پارادیمی تصمیم هراسی مشخص شدند.

یافته ها: طبق یافته ها عوامل محوری، عوامل زمینه ای و عوامل مداخله گر در قالب یک مدل پارادیمی شناسایی شدند.

نتیجه گیری: مدیران بایستی در جهت تقویت مهارت های تصمیم گیری و حل مساله، تخصص گرایی در فرایند تصمیم گیری، آشنایی با تکنیک های روانشناسی رفع فوبیا تصمیم و عدم پنهان کاری در تصمیم گیری تلاش کنند، تا از این طریق بتوانند تصمیم هراسی را در محیط کار به حداقل برسانند.

واژه های کلیدی: تصمیم گیری، تصمیم هراسی مدیران، رویکرد کیفی

^۱ دکتری مدیریت دولتی، مدیریت منابع انسانی، دانشکده مدیریت و علوم اجتماعی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران شمال، تهران، ایران

^۲ دانشیار، گروه مدیریت منابع انسانی، دانشکده ادبیات و علوم انسانی دانشگاه ایلام، ایلام، ایران (نویسنده مسئول: a.shiri@ilam.ac.ir)

مقدمه

آن‌چه مدیران در سطوح مختلف سازمان انجام می‌دهند و همواره در فضای آن حرکت می‌کنند، تصمیم‌گیری است. حتی برخی از نویسندها کان تمام تلاش خود را درباره مدیریت بر پایه تحلیل چگونگی و زمان تصمیم‌گیری‌ها استوار کرده‌اند. تصمیم‌گیری علاوه بر تأثیرات سازمانی، دارای تأثیرات فردی نیز هست. کیفیت تصمیم‌های یک مدیر با موفقیت حرفه‌ای و احساس رضایت او ارتباط دارد. تصمیمات مناسب نه تنها به سازمان بلکه به فرد تصمیم‌گیرنده نیز کمک می‌کند و یکی از نتایج آن مثبت‌تر شدن ارزیابی دیگران است. نتیجه دیگر، احساس کارایی و رضایت خاطر حاصل از تصمیم‌گیری درست است. با توجه به این که اتخاذ تصمیم‌های راهبردی در هر سازمان بر عهده مدیران ارشد آن سازمان است و تصمیم‌گیری از مهم‌ترین وظایف مدیران به شمار می‌آید، برای بهبود تصمیم‌گیری‌ها باید عواملی که در تصمیم‌گیری و تصمیم‌هراستی آنان موثر است، شناسایی شوند تا تصمیم‌گیرنده با تقویت این عوامل، تصمیمات بهتری را اتخاذ کند (۱). سبک تصمیم‌گیری هر فرد، رویکرد شخصیتی او در درک و واکنش به وظیفه تصمیم‌گیری است (۲).

فویای تصمیم‌گیری باعث می‌شود مدیران جرأت انتخاب یک گزینه را از میان گزینه‌های موجود نداشته باشند. این در حالی است که در بسیاری از موارد، گزینه درست را می‌توانند به سادگی از میان گزینه‌های پیش‌رو تشخیص دهنند. فرار از تصمیم‌های بزرگ به تصمیم‌های کوچک یکی از هنرهای ما برای پنهان کردن ترس از تصمیم‌گیری است. مدیران عموماً فراموش می‌کنند که تصمیم نگرفتن، خود یک تصمیم است. کسی که تصمیم می‌گیرد فردا در مورد استعفا فکر کند، تصمیم گرفته است که امروز استعفا ندهد. دلیل این که بسیاری از مدیران مشورت می‌گیرند، ندانستن پاسخ نیست، بلکه ترسیدن از پذیرش پاسخی است که در ذهن دارند. عمدۀ مدیران زمان مواجه با یک موقعیت اتخاذ تصمیم فرآیند تصمیم‌گیری را به تأخیر می‌اندازند. بنظر می‌رسد مدیران دنبال فرصتی هستند که از اتخاذ تصمیم فرار کنند. به تعبیری در پی خرید زمان برای فرار از عواقب تصمیم هستند، چنان‌چه امکان فرار از مسئله وجود نداشته باشد سعی می‌کنند دیگران را با خود همراه کنند که بار مسئولیت تصمیم را با دیگران تسهیم کنند.

گاهی مدیران از عواقب تصمیم بسیار می‌ترسند به همین دلیل اجتناب دفاعی دارند و تلاش خواهد کرد در فرآیند اخذ تصمیم مشارکت نکنند و سعی نمایند اتخاذ تصمیم را به سازمان دیگر منتقل نمایند در چنین حالتی مدیر برنده فرار از مسئله محسوب می‌شود و ظاهر قضیه را بگونه‌ای ارائه می‌نماید که اصولاً چنین تصمیمی در قلمرو کاری سیستم و سازمان وی نیست. اما چنان‌چه امکان واگذاری مسئولیت تصمیم به سازمان دیگر وجود نداشته باشد و مسئله‌ای سیستمی برای وی تلقی شود؛ یکی از مکانیزم‌های دفاعی انتقال مسئله به مافوق است. هر چند در مدیریت باید سعی شود کمترین مسئله به مافوق ارجاع شود ولی در چنین حالتی اگر بتواند اتخاذ تصمیم را به مافوق منتقل نماید برای آینده خود نوعی تضمین گرفته است و در صورتی که نتواند مسئولیت را از خود به مافوق منتقل کند با اندکی تعديل تلاش خواهد کرد از مافوق راهنمایی بگیرد گرفتن راهنمایی از مدیر مافوق برای حمایت بعداً وی در مقابل حمله مخالفین تصمیم قوت قلب خواهد بود. نهایتاً این که چنان‌چه هیچ‌کدام از رویه‌های انتقال به سازمان دیگر، انتقال به واحدهای دیگر در درون سازمان، انتقال به مافوق ... کارساز

نباشد. ممکن است مدیر مسئله را به زیردست ارجاع دهد این رویه راحت اما کماکان باید خود پاسخ‌گو باشد زیر در مدیریت تفویض اختیار سلب مسئولیت نمی‌کند.

به طور کالی در زمینه تصمیم‌های مدیران و عوامل آن دیدگاه‌های مختلفی وجود دارد مثلاً پارکر^(۱) معتقد است که افرادی که از سبک اجتنابی برخوردارند در هنگام مواجه با مساله (مشکل یا فرصت) تا آن‌جا که امکان‌پذیر باشد تصمیم‌گیری را به تعویق انداخته و از هرگونه واکنش نسبت به مساله رخ داده، طفره می‌روند^(۳).

رضاییان (۱۳۹۲) موافعی را برای اخذ تصمیم‌های مدیران بیان کرده‌اند که عبارتند از: اجتناب آرام، تغییر آرام، اجتناب دفاعی و ترس (هراس) که هر کدام از آن‌ها به عنوان موافع حل مسئله در سازمان توسط مدیران وجود دارد. اگر مدیری احساس کند که علاوه بر خود مسئله، زمان نیز وی را در تنگنا قرار داده است ممکن است با تندیگی روحی شدیدی مواجه شود و به عوارضی نظیر بی‌خوابی، زودرنجی، وحشت ناشی از کابوس و اضطراب شدید دچار گردد و حتی ممکن است سلامت جسمی وی به خطر بیند. گاهی افرادی که از چیزی ترسیده‌اند، به حدی درمانده و بهت زده می‌شوند که نمی‌توانند وضعیت را به طور واقع‌بینانه ارزیابی کنند. به همین دلیل با برخوردی نامناسب با وضعیت، آنرا وخیم‌تر می‌سازند. مدیرانی که چنین شیوه‌هایی را اتخاذ می‌کنند، معمولاً مترصد آنند که روش‌های ساده‌ای را برای اخذ تصمیم به کار ببرند البته گاهی نیز از شیوه اصلاح تدریجی استفاده می‌شود در شیوه اصلاح تدریجی از بدیل‌های که فقط متضمن تغییر جزئی و اندکی در خط مشی‌های جاریند، استفاده می‌شود^(۴).

با توجه به آمار از وزارت‌خانه‌های مختلف در طی ۱۰ سال اخیر که بهترین و بدترین تصمیم‌ها مربوط به چه وزارت‌خانه‌های بوده است و با توجه به روند تاریخی که بررسی شده است، شواهد و مدارک نشان‌دهنده این است که وزارت کشور (با ماموریت حفظ نظم و امنیت در سراسر کشور، اجرای سیاست عمومی دولت، مدیریت و رفع بحران‌ها، استقرار نظم و آرامش در کشور و...) و وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی (با ماموریت سیاست‌گذاری، برنامه‌ریزی، راهبری، پایش و نظارت به منظور تنظیم روابط کار مبتنی بر رعایت اصل سه‌جانبه گرابی، حفظ و صیانت از نیروی کار، توسعه و توامندسازی تعاونی‌ها، ایجاد تعادل در بازار کار) بیشتر از وزارت‌خانه‌های دیگر دچار پدیده تصمیم‌های مدیران شده‌اند. با توجه به این که وزارت کشور و وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی زیر مجموعه‌های زیادی داشته که متأثر از تصمیمات بالادستی بوده و چون که فرآیند تصمیم‌های مدیران و چگونگی روند آن مورد بررسی قرار نگرفته، این خلاء در وزارت‌خانه‌ها احساس می‌شود. با توجه به مطالب گفته شده و شناختی که از مطالعه مبانی نظری در ارتباط موضوع تصمیم‌های مدیران حاصل شده است، در این پژوهش سعی می‌شود که توجه مدیران را به مسئله‌ای اصلی تحقیق که موضوع تصمیم‌های مدیران است جلب نموده تا با شناسایی عوامل زمینه‌ای و مداخله گر تصمیم‌های مدیران و حمایت از آن‌ها، آثار مخرب آن کاهش داده شود و با تدوین راه‌کارها و برنامه‌های لازم درجهت کاهش تصمیم‌های مدیران را در تصمیم‌گیری بهبود بخشید. از این‌رو، سوال اصلی تحقیق این است که واکاوی پدیده تصمیم‌های مدیران در وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی چگونه است؟

^۱ Parker

مبانی نظری

تصمیم‌گیری همیشه از ابتدا به عنوان بخش جدایی ناپذیر از مدیریت، در ادبیات مدیریت مطرح بوده است؛ ولی به دلیل تاکید بیش از اندازه نظریه پردازان کلاسیک که تصمیم‌گیری را حقی برای مدیر در سازمان به شمار می‌آوردن، تحقیق و پژوهش درباره جنبه‌های رفتاری تصمیم‌گیری، بسیار اندک و ناچیز بوده است اما با آغاز دهه ۱۹۵۰ شاهد حرکت و فعالیتی در این زمینه هستیم و در این مقطع است که تحقیق و پژوهش درباره ماهیت، فرایند و تئوری‌های تصمیم‌گیری، شتابی محسوس و قابل ملاحظه به خود می‌گیرد. تصمیم به معنای انتخابی خودآگاه است که به شخص این امکان را می‌دهد تا بر اساس امکانات و شرایط ایجاد شده و منابع موجود و طرز تفکر مربوط به مجموعه تحت امر، یک گزینه مطلوب تر را از میان سایر گزینه‌ها انتخاب کرده و اجرا کند^(۵). تصمیم‌گیری، فرایند تشخیص مشکلات و فرصت‌ها و سپس حل آن‌ها تعریف می‌شود. تصمیم‌گیری یک اقدام و عمل است که طی یک فرآیند در نهایت به انتخابی منجر می‌شود که می‌تواند پاسخگوی مشکل سازمانی باشد^(۶). تصمیم‌های راهبردی چه در سطح فراحکمرانی، چه در سطح حکمرانی و چه در سطح راهبردهای اجرایی که متولی اعمال خط‌مشی‌های ملی برای تحقق حکمرانی ملی است می‌توانند تصمیم‌های بدی باشند. اهداف و مقاصد تصمیم‌گیرندگان با توجه به نوع قلمروی تحت حاکمیت یا مدیریت می‌تواند متفاوت باشد و از طرف دیگر ایدئولوژی حاکم بر تصمیم‌گیرندگان نیز بر بد بودن یا نبودن تصمیم‌ها می‌تواند موثر باشد^(۷).

زمانی رفتاری از دید هنجاری با هنجارهای اجتماعی متفارن نیست؛ بیشتر از نگاه جامعه‌شناسانه مورد کنکاش قرار می‌گیرد. زمانی که به چگونگی بروز و علل رفتار می‌پردازد؛ از دید روان‌شناسانه و زیست‌شناسانه مورد بررسی قرار می‌گیرد؛ بنابراین عوامل موثر بر یک رفتار نابهنجار قادر است از بعدهای مختلف جامعه‌شناسی، روان‌شناسی و حتی زیست‌شناسی مورد بررسی قرار بگیرد^(۸). بنابراین ترس احساس قوی ناخوشایند ناشی از احساس خطر است و سطح بالایی از برانگیختگی احساس است که موجب درک شایان توجّهی در هنگام مواجهه با تهدیدها است. براساس شرایط ممکن است ترس انگیزه‌ای برای اقدامات محافظتی و ناسازگارانه باشد. ترس از قوی ترین احساسات انسان است. هر چند ترس احساس ذهنی است به تجربه افراد نیز بستگی دارد^(۹). در نتیجه ترس هیجان طبیعی است که نقش مهمی در عمق زندگی روانی بشر ایفا می‌کند و در پیشبرد اهداف در هنگام بروز وضعیت‌های دشوار که عقل به تنها ای از عهده آن‌ها بر نمی‌آید، به گونه‌ای موثر عمل کند به دلیل اهمیت این موضوع توجه به ترس در محل کار و چرایی و چگونگی تجربه آن موجب بوجود آمدن انقلاب عاطفی در رفتار سازمانی شده است^(۱۰).

همه مشکلات ما در تصمیم‌گیری، الزاماً به علت ضعف در مهارت تصمیم‌گیری نیستند. گاهی ترس از تصمیم‌گیری است که ما را به سوی انتخاب‌های اشتباه سوق می‌دهد. اما شاید هیچ یک از آن‌ها، به اندازه‌ی ترس از تصمیم‌گیری بر زندگی ما سایه نیانداخته باشد. ترس از تصمیم‌گیری به حدی جدی است که برای آن یک نام اختصاصی هم در نظر گرفته شده است. شاید فوبیای تصمیم‌گیری یکی از بدترین نوع فوبیا باشد. چون مثلاً کسی که فوبیای ترس از تاریکی دارد و به آن آگاه است، مشکلش با روشن کردن چراغ در محل تاریک حل می‌شود ولی کسی که فوبیای تصمیم‌گیری دارد، در بیشتر موارد به آن آگاه نیست. ترس از تصمیم‌گیری یا فوبیای تصمیم‌گیری، باعث می‌شود ما جرأت انتخاب یک گزینه را از میان گزینه-

های موجود نداشته باشیم این در حالی است که در بسیاری از موارد، گزینه‌ی درست را می‌توانیم به سادگی از میان گزینه‌های پیش رو تشخیص دهیم. اما کمال طلبی و دهها عامل دیگر ما را به سمت توقف و تصمیم نگرفتن سوق می‌دهند.

پیشنهاد تحقیق

بر اساس پیشنهاد کاوی انجام شده، کمتر پژوهشی را می‌توان یافت که به پدیده تصمیم‌های مدیران در سازمان پرداخته و عوامل مختلف آن را بررسی کرده باشد اغلب به گونه‌های مختلفی تصمیم و تصمیم‌گیری را مورد توجه قرار داده‌اند که در این راستا به چند نمونه از تحقیقات پرداخته می‌شود.

جدول ۱. پیشنهاد تحقیق

ردیف	محقق	هدف	نتایج
۱	رضابی و همکاران (۱۴۰۰)	فهم پدیده محوری و ریشه‌های تصمیم‌های مدیران با استفاده از نظریه داده‌بنای (۱۱)	ابعاد طفره‌روی در تصمیم‌گیری، ناتوانی در ک مسئله، هراس از مواجهه با تصمیم‌گیری و تصمیم‌گیری انتزاعی مربوط به متغیر تصمیم‌های مدیران (پدیده محوری) و ضعف در تصمیم‌گیری، ترس از عواقب تصمیم، جوّ سازمانی، برنامه‌محور نبودن تصمیم‌های سازمانی، فقدان تجربه تصمیم‌گیری و در دسترس نبودن اطلاعات واقعی مربوط به شرایط علی‌تاثیرگذار بر پدیده محوری شناسایی شدند.
۲	شمس و همکاران (۱۴۰۰)	تأثیر هیجانات مثبت و منفی بر تصمیم‌گیری بازیگران فوتبال (۱۲)	نشان دادند که گروه هیجان مثبت و خشنی نسبت به هیجان منفی به طور معناداری سرعت تصمیم‌گیری و دقت تصمیم-گیری بهتری داشتند علاوه بر این گروه هیجان مثبت نسبت به گروه هیجان خشنی از دقت تصمیم‌گیری بهتری برخوردار بود.
۳	مقدم شاد و همکاران (۱۴۰۰)	واکاوی موانع و راهکارهای تصمیم‌گیری صحیح در پرتو رهنمودهای فرآینی (۱۳)	نشان دادند که موانع تصمیم‌گیری در قالب دو دسته موانع درونی (فردی) و بیرونی (معیطی) قابل تمیز است؛ موانعی چون تردید، ترس، پیروزی از هوای نفس، جهل، سطحی‌نگری، شتابزدگی، لجاجت و دنیاگرایی در شمار موانع درونی و موانعی چون شیطان، سرزنش و مسخره شدن، مواجهه با زور، تزویر و تهدید از سوی صاحبان قدرت در شمار موانع بیرونی شمرده شده‌اند. ضمن اینکه بر ضرورت رفع تراحم گزاره‌های ناظر بر تصمیم‌گیری صحیح تأکید شده است. همچنین با استفاده از روش تحلیل شبکه‌های اجتماعی مشخص شده است که جهل از مهم‌ترین موانع تصمیم‌گیری صحیح است
۴	احمدی بالادهی (۱۳۹۹)	تأثیر سبک‌های تصمیم-گیری مدیران بر راهبردهای جانشین پروری در ناجا (۱۴)	نشان دادند که سبک‌های تصمیم‌گیری بر راهبردهای جانشین پروری تاثیرگذار است هم‌چنین یافته‌ها نشان می‌دهد که عوامل سبک تصمیم‌گیری (عقلانی، شهودی، وابستگی، آنی و اجتنابی) بر جانشین پروری اثر معناداری دارد.
۵	رضابیان و همکاران (۱۳۹۸)	الگوی مفهومی تصمیم-گیری با رویکرد شناختی (۱۵)	نشان دادند که در این مطالعه از روش تحلیل محتوای استقرایی استفاده شده است. تحلیل نهایی داده‌ها در فرآیند رفت و برگشتی سه مرحله‌ای مفهوم پردازی و نظریه پردازی به استنتاج مجموعه‌ای مرتبط از مفاهیم، مقوله‌ها و زیر مقوله‌ها منجر شد و نتایج حاصل از این تحقیق استنتاج ۸ مقوله شناختی مؤثر در تصمیم‌گیری بود که ارکان الگوی شناختی تصمیم‌گیری را نشان می‌دهد

۶	باچکیرو ^۱ (۲۰۱۵)	تصمیم‌گیری‌های مدیریتی تحت احساسات خاص(۱۶)	نشان دادند که شادی و خشم در تصمیم‌گیرنده سبب می‌شود که با پردازش اطلاعات کمتری تصمیم‌گرفته شود اما ترس باعث می‌شود که با پردازش جزئیات همراه باشد و نتایج در درون سلسله مراتب توضیح داده شود و این امر مهم بوده است که چگونه مدیریت‌ها می‌توانند پردازش انتخاب را در تصمیم‌گیری‌های پیچیده مدیریتی متصرک کنند.
۷	میسر ^۲ همکاران (۲۰۱۲)	توانایی‌های شناختی مدیران را بر شیوه تصمیم‌گیری آنان(۱۷)	نشان دادند که در این مقاله تأثیر متغیرهای همانند تفاوت‌های فردی، هوش، دانش و تجربه، بر الگوی تصمیم‌گیری بررسی شده است. نتایج تحقیق نشان داد که همبستگی بالایی بین متغیرهای ذکر شده با انتخاب الگوی تصمیم‌گیری وجود دارد. برای نمونه با افزایش تجربه و موقع شرایط مشابه تصمیم‌گیری قابلی، بیشتر مدیران بر اساس قضاوت و بینش فردی تصمیم‌گیرند؛ اما مدیران دارای دانش و توانایی‌های هوشی بیشتر، از الگوی رفتاری کمتر استفاده می‌کنند و به کاربرد روش‌های عقلایی تعامل دارند.
۸	هیس و ^۳ باسیگالوپ ^۴ (۲۰۱۱)	افزایش تصمیمات و فرآیندهای تصمیم‌گیری از طریق استفاده از مهارت‌های هوش هیجانی(۱۸)	نشان دادند که هوش عمده‌ای برای افزایش تصمیم‌گیری فردی و گروهی مورد استفاده قرار می‌گیرد و در این مقاله رویکردهای عملی کاربرد هوش هیجانی در تصمیم‌گیری شناسایی شده است و این رویکردهای عملی در استفاده از مهارت‌های هوش هیجانی برای بهبود تصمیم‌گیری طراحی شده‌اند. بنابراین رفتارهای مربوط به هوش هیجانی و کاربرد عملی مهارت‌های هوش هیجانی می‌تواند تصمیمات و نتایج فردی و گروهی را ارتقا دهد.
۹	نال ^۵ (۲۰۱۰)	ویژگی‌های روانی انسان‌ها، مانند احساسات، خطاهای رفتاری و ساختار شخصیت هر فرد را بر تصمیم‌گیری در مورد پس انداز(۱۶)	نشان دادند که افراد آینده‌نگر در تصمیم‌گیری برای پس انداز دیدگاه عقلایی دارند؛ اما افراد احساسی در پس انداز بیشتر به دیدگاه رفتاری توجه می‌کنند در زمینه خطاهای رفتاری نیز این گروه با ارزیابی خطاهای مختلفی، از جمله شکل‌گرایی، رسیک‌گریزی و حسابداری ذهنی، نقش وجود این خطاهای رفتاری در تصمیم‌گیری را ارزیابی کردند و به این نتیجه رسیدند که تصمیم‌گیری در رابطه با پس انداز با تغییر شکل زمینه تصمیم (خطای شکل‌گیری)، متفاوت است. خطای رسیک‌گریزی و حسابداری ذهنی نیز بر تصمیمات پس انداز کنندگان اثرگذار است.
۱۰	آپلباوم ^۶ همکاران (۱۹۹۸)	ترس به عنوان یک استراتژی: اثرات و تأثیر آن بر درون سازمان(۲۰)	نشان دادند که در سازمان‌های امروزی تعاملات بین رهبر و زیرستان نقش مهمی در تعیین موفقیت، انجام ماموریت، محیط اجتماعی و فناوری به طور قابل توجهی تغییر کرده است. و سرپرستان همیشه دارای نفوذ و قدرت هستند و رفتار دیگران را تغییر می‌دهند و زیرستان به عنوان کسانی که پایین تر هستند که در خدمت پاسخگویی به نیازهای کسی است که نفوذ دارد و این نشان دهنده این است که ترس هم در تصمیم‌گیری مدیران و هم در بین زیرستان اثرگذار است.

روش بررسی

این پژوهش از لحاظ هدف بنیادی - کاربردی (به دلیل سعی در شناخت ماهیت و ذات تصمیم هراسی مدیران در سازمان می‌توانند بنیادی و از لحاظ کاربردهای آن برای سازمان و ارائه راه حل های کاربردی می‌توانند در زمرة تحقیقات کاربردی قرار بگیرد). از لحاظ نحوه گردآوری اطلاعات توصیفی - اکتشافی و از نوع تحقیقات کیفی است. این پژوهش با رویکردی کیفی و با استفاده از روش داده بنیاد به واکاوی پدیده تصمیم هراسی می‌پردازد.

1. Bachkirov

2. Missier

3 Hess & Bacigalupo

4. Knoll

5. Appelbaum

در نظریه داده بنیاد، گردآوری اطلاعات تا زمانی ادامه می‌یابد که پژوهش به اشباع برسد، یعنی پژوهشگر به این اطمینان برسد که پژوهش به حد کفایت رسیده است و مصاحبه با افراد بعدی یا بررسی تحقیقات جدید، چیز جدیدی به تحقیقات اضافه نمی‌کند. در این رویکرد، از روش نمونه‌گیری نظری استفاده می‌شود. نمونه برداری نظری، فرایند جمع آوری داده برای تولید نظریه است که بدین وسیله تحلیل گر به طور همزمان داده‌هایش را جمع آوری، کدگذاری و تحلیل می‌کند. در این پژوهش به منظور تجزیه و تحلیل داده‌های به دست آمده از روش مصاحبه از فرایند سه مرحله‌ای کدگذاری باز، کدگذاری محوری و کدگذاری انتخابی استفاده شد.

جامعه مورد مطالعه تحقیق خبرگان دو وزارت خانه کشور و تعاون، کار و رفاه اجتماعی که شامل مدیران و کارشناسان ارشد حوزه مدیریت نیروی انسانی می‌باشد. برای گردآوری داده‌ها جهت پاسخ به سوالات تحقیق اقدام به مصاحبه نیمه ساختار یافته با نمونه آماری شد. با توجه به مطالب بیان شده با استفاده از روش هدفمند و به روش گلوله‌برفی نمونه تحقیق انتخاب شد. بدین ترتیب پژوهشگر با ۱۶ نفر از اعضای جامعه مصاحبه انجام داد. بعد از مصاحبه با این افراد مطالب بیان شده، توسط افراد بعدی اطلاعات جدیدی به تحقیق اضافه نکرد و لذا فرایند مصاحبه متوقف شد. به منظور اطمینان از روایی و پایایی پژوهش یا به عبارتی دقیق بودن یافته‌های تحقیق، اقدامات زیر انجام گرفت:

الف) حساسیت پژوهشگر: با توجه به اینکه مطلوبیت پژوهش کیفی فقط به مطلوبیت پژوهشگر کیفی بستگی دارد. پژوهشگران تلاش نموده اند که با خلاقیت، حساسیت، انعطاف پذیری و مهارت این پژوهش را انجام دهند.

ب) انسجام روش شناسی: تلاش شد که بین سوال پژوهش و عناصر شیوه پژوهش همسوی لازم وجود داشته باشد.

ج) مناسب بودن نمونه: تمام تلاش محققین بر این بوده است که آزمودنی‌های انتخاب شود که بهترین دانش را در مورد موضوع مورد پژوهش دارند.

همچنین جهت بررسی اعتبار نهایی الگو ارائه شده، با توجه به نظرات کرسول (۲۰۱۲) از دو روش بازیبینی مشارکت کنندگان و مرور خبرگان غیر شرکت کننده در پژوهش استفاده شد (۲۱). بدین ترتیب از چهار نفر از خبرگان این حوزه درخواست شد نظرات خود را بیان دارند که پس از دریافت نظرات اصلاحی به اصلاحات مورد نیاز انجام و الگوی نهایی پژوهش ارائه شد.

یافته‌ها

در این تحقیق برای تحلیل داده‌های حاصل از مصاحبه از روش نظریه داده بنیاد استفاده شد. اولین مرحله در این روش، کدگذاری باز می‌باشد. کدگذاری باز جزیی از تحلیل است که با تحلیل دقیق داده‌ها، نام‌گذاری و طبقه‌بندی کردن داده‌ها انجام می‌شود. برای طبقه‌بندی دقیق مفاهیم در مقوله‌ها، هر مفهوم بعد از تفکیک برچسب خورده و داده‌های خام به وسیله بررسی دقیق متن مصاحبه‌ها و یاداشت‌های زمینه‌ای، مفهوم سازی شدند. داده‌های جمع آوری شده از مصاحبه شدگان کدگذاری شدند تا به شکل راحت تری شباهت‌ها و تفاوت‌ها شناسایی شوند. با توجه به اینکه حجم داده‌های گردآوری شده در مصاحبه زیاد بود و کدگذاری اولیه بسیار گستردۀ بود، نتایج این کدگذاری در مقاله نیامده است و این

کدگذاری باز و محوری وارد شده و اقدامات لازم روی آنها انجام شده است. کدگذاری محوری در ک عمق تری از روابط بین پدیده ها را توسعه می دهد، این کار از طریق برقراری ارتباط بین طبقه های گوناگون داده ها که طی گدگذاری باز تعیین شده بود صورت می گیرد. هدف اصلی کدگذاری محوری برقراری یک محور نامیده شده است که کدگذاری حول محوری ارتباط بین فرایند و ساختار است. کدگذاری محوری عموماً زمانی استفاده می شود که مقوله ای محوری یا مرکزی که پیوند دهنده سایر مقوله هاست، مشخص شود. در جدول ۲ مقوله اصلی و سایر مقوله های مراحل کدگذاری مشخص شده است.

جدول ۲. کدهای باز، محوری و انتخابی (خروجی نرم‌افزار MAXQDA 2018)

توضیحات ۱: (م۱) : یعنی مصاحبه شونده نفر اول توضیحات ۲: پدیده محوری (۶۲) یعنی پدیده محوری دارای ۶۲ کد باز می‌باشد، عوامل زمینه- ای، (۵۶)، عده اما، مداخله گر (۸۳)

کدهای محوری	کدهای انتخابی	محور
سرباز زدن از گرفتن تصمیمات قاطع(۱)، تزلزل در تصمیم‌گیری	در طفره‌روی	در تصمیم‌گیری
(۳)	(۱۱)	(۵)، به تعویق انداختن تصمیم(۱۲)
فوبیا تصمیم	ترس از انتقاد(۱)، ترس مدیر از تصمیم(۳)، ترس از واکنش ذی- نعمان - کارکنان - نمایندگان مجلس - عامله مردم رسانه‌ها و	ترس از انتقاد(۱)، ترس از اتخاذ تصمیم(۷)، ترس از تصمیم‌گیری مطبوعات(۶)، مدیریت ترس از تصمیم‌گیری (۱۴)، بدینی(۱۶)، ترس(۱۶) (۱۳)
فقدان تخصص گرایی	ناتوانی در درک مسئله	عدم اشراف به مسائل سازمانی(۱۰)، عدم احاطه به مسائل رفتار سازمانی(۳)، عدم اطلاعات از مساله‌ای(۲)، عدم مبنای علمی و
(۵)	(۱۵)	پژوهشی برای تصمیمات‌شان(۲)، عدم اطلاعات(۹)
دامهای ادراکی در تصمیم‌گیری	راه حل مناسب(۲)، سوساس و یا تردید خاصی در انتخاب راهکار نهایی(۷)، انتخاب اولین گزینه از بین گزینه‌های پیش‌رو(۱۳)،	نداشتن فرایند مساله‌یابی(۲)، جستجوی راه حل‌های ممکن و اتخاذ راه حل مناسب(۲)، انتخاب اولین گزینه از بین گزینه‌های پیش‌رو(۱۳)،
(۱۰)	(۱۰)	ادراک از خطر(۱۰)، هیجانات و عواطف(۱۰)، باور به تصمیمات و ارزش‌ها(۱۲)، دارا بودن سبک احتیاجی(۱۳)، نادیده گرفتن مسائل واقعی متوجه کردن مسئولیت‌ها بر فرد دیگری(۱۴)، برخوردار نبودن از استقلال اندیشه و میل به اثرباری از دیگران(۱۶)
بی‌توجهی به رخدادهای هراس از مواجه با اعتماد به نفس کافی(۸)، راحت‌طلبی(۱۵)، عجول‌بودن(۱۵)، بی-	تعصبات بی‌مورد و نادیده گرفتن ماموریت سازمان(۸)، ناششن تصمیم	تعصبات بی‌مورد و نادیده گرفتن ماموریت سازمان(۸)، ناششن بی‌توجهی به رخدادهای هراس از مواجه با
(۹)	(۲۰)	پیش‌روی سازمان تجربگی(۱۳)، سماجت(۱۳)، افکار منفی(۱۳)، تردید(۱۴)،
کمال گرایی بیش از اندازه(۱۴)	لرزیدن(۶)، عرق‌کردن(۶)، تند شدن ضربان قلب(۶)، بالارفتن هراس در درونی	اعتماد به نفس کافی(۸)، راحت‌طلبی(۱۵)، عجول‌بودن(۱۵)، بی-

فشار خون(۷)، ضعف و بی حالی(۷م)، اضطراب(۵م)، حالت هیجانی تصمیم‌گیری داشتن در زمان تصمیم‌گیری (۵م)، نگرانی(۵م)، اضطرابی در (۱۱) موقعیت‌های خاص(۱۴م)، استرس اجتماعی(۱۴م)، تجربه اضطراب و ناراحتی(۱۶م)

تردید و دودلی(۱م)، شکست و ناکامی(۱م)، نداشتن جرات و ترس غیرمنطقی و ناپایدار در تصمیم‌گیری انتزاعی جسارت ناکافی(۲م)، نداشتن جرات انتخاب یک گرینه از بین گرینه- تصمیم‌گیری های موجود(۵م)، ترس از دست دادن کنترل(۷م)، عصبانیت و ناتوانی (۹) در زمان اخذ تصمیم(۸م)، ترس بیش از حد یا نامناسب(۹م)، نداشتن جرات(۱۲م)، تردید در تصمیم‌گیری (۱۲م)

فویای تصمیم(۱۴م)، ترس مربوط به قرار گرفتن در موقعیت‌های تصمیم‌گیری نامتعارف(۲) اجتماعی (۱۶م)

بالانبردن آگاهی و توانایی در تصمیم‌گیری (۳م)، تقویت نکردن اقدامات ناسازگارانه در مهارت تصمیم‌گیری و حل مسئله(۳م)، واستگی به فرآیندهای تصمیم‌گیری تصمیم‌گیری خارجی(۹م)، بی‌تجهی به وجود مسائل(۱۰م)، محافظه- (۵) کارانه بودن(۱۵م)

آموزش به زیردستان(۱م)، تجربه آموزشی(۲م)، تصمیم‌گیری گروهی(۴م)، روی آوردن به مشاوره(۴م)، مشاور رسمی (۱۶) سازمانی(۵م)، مشاورین غیر رسمی(۱۰)، گروههای ذینفع اجتماعی- گروههای ذی نفع سیاسی- گروههای ذی نفع قبیله‌ای(۱۱)، مشارکت در تصمیم‌گیری (۱۱م)، مورد حمایت قرار گرفتن مدیر از سوی مدیران ارشد و مافقها(۱۲م)، نظر خواهی از گروههای مختلف در دسترس مدیر جهت اخذ تصمیم به دلیل ترس از تصمیم‌گیری انفرادی(۱۳م)، تمایل به تصمیم‌گیری های مشارکتی(۱۴م)، آموزش خود سازی مدیران(۱۵م)، دادن آموزش‌های لازم به مدیران(۱۵م)، روی آوردن به جلسات مشارکتی(۱۶م)، بار مسئولیت خود را به گردن دیگران انداختن(۱۰م)، واگذاری مسئولیت‌ها و دادن اختیار به آنها(۱۰م)

ادرآک از خطر(۱۰)، هیجانات و عواطف(۱۱)، باور به تصمیمات و عدم ادرآک درست مسائل در ارزش‌ها(۱۳م)، دارا بودن سبک اجتنابی(۱۴م)، نادیده گرفتن مسائل سازمان برای تصمیم‌گیری (۱۶م) واقعی متوجه کدن مسئولیت‌ها بر فرد دیگری(۱۶م)

عوامل تربیتی و خانواده(۱م)، عوامل فرهنگی(۱م)، نژادی و تصمیم‌گروهی قومیتی(۳م)، قومیت‌ها(۳م)، عوامل مذهبی و گرایش مذهبی(۹م)، (۶) عوامل سازمانی(۱م)

وجود فرقه گرایی‌های سیاسی و اقتصادی در سازمان(۱م)، وجود منافع شبکه‌سازی در سازمان فرقه گرایی در

سازمان	حربی(۲م)، سبک رهبری و مدیریت(۶م)، سیاست و خط مشی مدیران عالی(۷م)، تعیین حدود تفویض اختیارات سازمانی(۷م)، ارتقای مدیران در پلکان تصمیم‌گیری(۸م)، وابستگی بیش از اندازه به عوام- کاری(۱۰م)	(۸)
سازمانی	پیروی کردن از جریانات قبلی سازمان(۱م)، حرکت کردن در جهت تصمیمات قبلی سازمان(۵م)، عوامل فرهنگی و اجتماعی(۴م)، جریانات سیاسی و قانونی و دگرگونی‌های اداری(۴م)، محیط اقتصادی و نوسانات اقتصادی(۶م)، رفتارهای سازمانی سیاسی در محیط سازمانی(۷م)، عوامل اعتقادی همانند(مذهب، اخلاق، مدیریت باشگاهی)(۱۵م)، تفکر استراتژیک و عمیق بر روی مسائل سازمانی(۱۵م)	(۸)
مدیران	توانمندسازی(۲م)، شایسته‌سالاری و شایسته‌گزینی(۲م)، اصلاح روش‌ها و رویه‌های سازمانی(۳م)، کنترل اضطراب و استرس سازمانی(۶م)، کسب مهارت در اخذ تصمیم/اصلاح قوانین و مقررات سازمانی برای حمایت از تصمیم مدیر(۸م)، پرهیز از کوتوله پروری(۸م)، انتصاب مدیران شایسته(۱۴م)، بهادران به خلاقیت(۱۵م)، ارتباطات سازمانی(۱۶م)	(۹)
درونی	برخوردار نبودن از استقلال اندیشه و میل به اثربخشی افراطی دیگران(۱۴م)، حمایت‌های سازمانی به دلیل تصمیمات درست در سازمان(۹م)، گرفتن نوعی تضمین برای آینده خود(۱۵م)، راهنمایی گرفتن از ماقو(۱۱م)	(۴)
سازمانی	کنترل ترس در موقع تصمیم‌گیری(۳م)، همراهی دیگران با خود(۴م)، تقویت اعتماد به نفس، تقویت سرمایه روانشناختی روانشناسی رفع فوبیای تصمیم مدیران(۸م)، ترسیدن مدیران(۵م)، استفاده از تکنیک‌های روانشناختی مدیران(۸م)، از عاقب تصمیم(۱۱م)، فرار از عاقب تصمیم با طول دادن و گفتن تصمیم اتخاذ شده(۱۲م)، خود را درگیر مسائل حاشیه‌ای و ریز سازمانی(۱۲م)	(۷)
منانده(۱۱م)	حل واقعی مشکلات(۱م)، تسریع در روند توسعه(۱م)، آموزش(۱م)، روانسنجی مدیران(۳م)، تست شخصیت(۳م)، تصمیم برای حفظ و مناسب نگهداری وضع موجود(۴م)، بهبود فرایند تصمیم‌گیری مدیران(۶م)، افزایش درصد تصمیم‌های اخذ شده نسبت به تصمیم‌های معطل شخصیت(۶م)، فوبیا و ترس‌های شخصی(۹م)، درجه ریسک	(۸)
(۱۱م)	عدم شهامت(۳م)، تجربیات تلح(۳م)، سطح پذیرش ریسک(۴م)، ویژگی‌های فردی مدیر ویژگی‌های شخصیتی(۴م)، خلاقیت و نوآوری پایین(۵م)، شخصیت(۶م)، فوبیا و ترس‌های شخصی(۹م)، درجه ریسک	(۱۱)

پذیری(م۱۳)، نوع مواجهه با پدیده‌های اطراف، عدم اعتماد به نفس(م۱۳)، ویژگی‌های شخصیتی مدیران(م۱۴)، عدم شجاعت در رفتارهای سازمانی(م۱۵)

عدم تشخیص تفاوت بین تصمیم‌گیری‌های فردی و گروهی(م۲)، عدم تسلط به روش‌های خود حفاظتی در تسلط نداشتن به انواع روش‌های تصمیم‌گیری همانند طوفان تصمیم‌گیری تصمیم‌گیری مغزی(م۲)، روش دلفی، روش گروه اسمی و تصمیم‌گیری مشارکتی (۵) (۱۴) (۱۶) و سلط زباله(م۲)، دانش اندک در خصوص مسئله مورد بررسی(م۱۶)، عدم توجه به مساله و تصمیم‌گیری نداشتن در مورد مساله(م۱۶)

رانت خواری(م۱)، فساد سیاسی و اقتصادی(م۱)، دموکراسی(م۴)، روابط غیر رسمی ناسالم در بازنگری قوانین اساسی و مقررات مربوطه(م۴)، حاکم شدن روحیه تصمیم‌گیری محافظه کاری(م۷)، روابط غیر رسمی ناسالم(م۹)، کچ رویه‌های سازمانی(م۹)، محدودیت‌های مربوط به قوانین و مقررات-بوروکراسی اداری، ابهام در قوانین و مقررات تغییر رویه - تغییر قوانین(م۱۳)، محافظه کاری - سکوت تدافعی(م۱۵)

مقاومت در برابر تغییر(م۱۶)، نوع آموزش(م۳)، سیاست‌هایی همچون نحوه جامعه‌پذیری مدیر توییخ(م۵)، اخراج، کاهش حقوق و دستمزد(م۵)، نارضایتی مشتریان (۷) (۱۹) و ارباب رجو (م۷)، فشار گروهی (م۸)، تصمیم در حالت تنش و تعارض(م۱۲)

نبودن استعداد سازمانی (م۷)، تداخل وظیفه‌ای سازمان(م۹)، فرایندها و نهادینه کردن فرهنگ پذیرش روش‌ها(م۱۲)، پذیرش ماهیت سازمان(م۱۰)، پذیرش ماهیت سیاسی(م۱۰)، پذیرش ماهیت عملیاتی(م۱۰)

سیستم‌های کنترلی سازمان(م۱)، شایعه سازی در سازمان(م۴)، متغیر اجتماعی - فرهنگی - عقلانیت(م۷)، تصمیم‌گیری در شرایط پویا و عدم اطمینان(م۱۰)، پیچیدگی‌ها در سطح سازمان وضعیت نهادهای رسمی در شرایط ابهام(م۱۱)، نهادهای رسمی(م۱۵)

اقتباس از رفتار مدیران فعلی(م۴)، جامعه‌پذیری مدیران(م۴)، جانشین پروری مدیران عدم پرورش مدیران ناکارآمدی اداری در مواجهه با بحران‌های اجتماعی(م۵)، پرورش فراینده اتحرافی مدیران ترسو(م۵)، کیفیت پایین تصمیم‌های فرد(م۷)، کاهش کیفیت (۱۳) (۲۴) پاسخگویی سازمان(م۹)، ترس از عواقب تصمیمات(م۹)، اجرای وضعیت به حال خود واگذار و بی بندوباری(م۱۱)، از دست رفتن قاطعیت مدیر(م۱۲)، ایجاد گستاخی فکری و بی انگیزگی در بین مجموعه(م۱۴)، عدم مقبولیت(م۱۴)، عدم توجه و فرمانبری مجموعه و ناتوانی در هدایت کارکنان و بستر تمرد سازمانی کارکنان(م۴)، بها

ندادن به مدت زمانی (۱۶م)

ناتوانی در واکنش مناسب به تغییرات درونی و بیرونی (م۱)، ناتوانی در انحراف سازمانی بهره برداری از فرصت‌ها (م۴)، ضعف در مواجهه با تهدیدات محیطی (م۴)، افزایش هرج و مرج در محیط کاری (م۱۰)، بی‌حسی سازمانی (م۱۳)، انحراف از مسیر سازمانی رواج سیستم به شکل موجود برای سالیان متوالی (م۱۳)، سخت تغییر دادن این وضع و سیستم سازمانی (م۱۶)

تغییر ساختار سازمانی (م۹) درجه رسمیت خیلی زیاد کارها را کند غیر عدم تعادل در ساختار رسمی منظم (م۹) درجه رسمیت رسمیت خیلی کند قانون مند (م۱۴)، سازمانی (۴) رسمی و بی‌نظمی (م۱۵)

پدیده محوری: که صورت ذهنی از پدیده‌ای است که اساس فرایند است. برای انتخاب مقوله محوری، مقوله‌ای باید محور باشد که ۱- همه مقوله‌های اصلی دیگر را بتوان به آن مربوط کرد- ۲- باید به کرات در داده‌ها ظاهر شود- ۳- توضیحی که به تدریج با ربط دهی مقوله‌ها رشد پیدا می‌کند، منطقی و محکم است- ۴- مفهوم همانقدر که قادر به تشریح نکته اصلی برآمده از داده‌هاست، قادر به توضیح دگرگونی‌ها نیز می‌باشد. مقوله‌های در نظر گرفته شده برای مقوله محوری دارای ویژگی‌های بیان شد بود ولذا از سوی محققان به عنوان مقوله محوری انتخاب شد.

استفاده از کدگذاری انتخابی^۱ و خلق نظریه: اگرچه کدگذاری باز و محوری سنگبنای نظریه را فراهم می‌سازند، این دو نوع کدگذاری قادر به ارائه‌ی چارچوبی بزرگ‌تر برای روابط موجود در یک نظریه‌ی کلی نیستند. در کدگذاری باز، محقق پیش از آن که به تعیین نحوه تغییرات مقوله‌ها در قالب ابعاد مرتبط با آن‌ها پردازد، در صدد تولید مقوله‌ها و ویژگی‌های مترتب بر آن‌ها است. در کدگذاری محوری نیز، محقق به شکلی نظام یافته به دنبال توسعه‌ی مقوله‌ها و ربط‌دادن مقوله‌ها به زیرمقوله‌های مترتب بر آن‌هاست. کدگذاری انتخابی دو مرحله کدگذاری پیشین را با یکپارچه‌سازی و پالایش مقوله‌ها در چارچوبی نظری تکمیل می‌کند. در یکپارچه‌سازی، مقوله‌ها حول پدیده اصلی یا محوری سازماندهی می‌شوند. آخرین مرحله از کدگذاری انتخابی به اعتبارسنجی مدل اختصاص دارد. اساساً اعتبارسنجی مدل از طریق مقایسه‌ی نظریه با داده‌های خام انجام می‌گیرد. اشتراوس و کورین (۱۹۹۸)، کدگذاری انتخابی را به همراه کدگذاری باز و محوری این‌گونه تشریح می‌کنند (۲۲):

در کدگذاری باز، تحلیل گر به پدیدآوردن مقوله‌ها و ویژگی‌های آن‌ها می‌پردازد و سپس می‌کوشد تا مشخص کند که چگونه مقوله‌ها در طول بعدهای تعیین شده تغییر می‌کنند. در کدگذاری محوری، مقوله‌ها به طور نظاممند بهبود یافته و با زیرمقوله‌ها پیوند داده می‌شوند. با این حال، این‌ها هنوز مقوله‌های اصلی نیستند که در نهایت برای تشکیل یک آرایش نظری بزرگ‌تر یکپارچه شوند، به طوری که نتایج تحقیق، شکل نظریه پیدا کند. «کدگذاری انتخابی»، فرآیند یکپارچه‌سازی و بهبود مقوله‌های است.

¹. Selective Coding

در این مرحله از کدگذاری، نظریه پرداز داده بیناد، یک نظریه از روابط فیمابین مقوله های موجود در مدل کدگذاری محوری را به نگارش در می آورد. در یک سطح اصلی، این نظریه شرحی انتزاعی برای فرآیندی که در پژوهش مطالعه می شود، ارائه می دهد. وقتی داده ها در سه مرحله کدگذاری شدند نتیجه نیز در آخر در چارچوب یک مدل از پیش تعیین شده یکنواخت مرتب و بازنمایی می شود. نهایتاً طبق یافته های نهایی در این مرحله، عوامل پدیده محوری دارای ۴ شاخص، عوامل زمینه ای دارای ۳ شاخص و عوامل مداخله گر دارای ۴ شاخص شناسایی شدند.

نتیجه گیری

با توجه به یافته ها، چهار مفهوم طفره در تصمیم گیری، ناتوانی در درک مساله، هراس از مواجه با تصمیم، تصمیم گیری انتزاعی به عنوان پدیده محوری شناسایی شد. افراد چه در زندگی شخصی، چه سازمانی و کشوری مستمراً در حال اتخاذ تصمیم های هستند. نظریه ها و مدل های مختلفی برای تبیین تصمیم ها عرضه شده است. همه این مدل ها و نظریه ها بر اساس مدلی از ماهیت انسان دست به تبیین نوع تصمیم ها زده اند. در سال های اخیر دو نظریه که ریشه های در روانشناسی دارند به نظر گوی سبقت را از سایر نظریه های تبیین کننده تصمیم گیری در همه سطوح برداشتند. نظریه اقتصاد رفتاری (۲۳) با اتکا به اصول روانشناسی حاکم بر رفتار انسان، با زیرسوال بردن پیشفرض های عقلانیت اقتصادی حاکم بر تبیین ستی از "رفتارهای تصمیمی، بی تصمیمی و تصمیم گیری تاخیری در افراد" دست به تبیین های جدیدی زده است. و نظریه اجتناب از اطلاعات (۲۴) گامی فراتر از اقتصاد رفتاری گذاشته و ریشه "تصمیم های بد، بی تصمیمی و تصمیم گیری تاخیری" را در سندرم "احتراز افراد از اطلاعات" جستجو کرده است (۲۵).

با توجه به نظریه های بالا مسلم افراد ترسو در تصمیم گیری های مربوط به زندگی شخصی خود نیز دچار مشکل هستند و بیشتر اوقات از حل مسائل خویش عاجزند و به نوعی ترس از تصمیم گیری می تواند منجر به تصمیم های بد، بی تصمیمی و تصمیم گیری تاخیری در سازمان شود. حال اگر این افراد در سمت مدیریت یک سازمان قرار بگیرند دچار سستی و تزلزل می شوند و ذلت و عجز خود را ظاهر می کنند و در جایگاه مشورت نیز به طور قطع نمی توانند راهنمای راهگشای خوبی باشند پس یکی از آفات موجود در امر تصمیم گیری، ترسو بودن است که هم در گرفتن تصمیم و هم در اجرای آن تاثیر گذار است و حدود اطمینان تصمیم را کاهش می دهد. همچنین مفاهیم بدست آمده برای تصمیم هراسی مدیران با مفهوم پارکر (۲۰۰۷) معتقد است که افرادی که از سبک اجتنابی برخوردارند در هنگام مواجه با مسئله تا آنجا که امکان پذیر باشد تصمیم گیری را به تعویق انداخته و از هرگونه واکنش نسبت به مسئله اتفاق افتداده، طفره می روند مرتبط است (۳).

عوامل زمینه ای تصمیم هراسی مدیران، شامل تاثیرپذیری تصمیم گیری از افراد، فرقه گرایی در سازمان، و رویکردهای انتصاب مدیران بود. بر اساس نظریه "پرتو گیری گزینشی در روانشناسی" افراد میل به کسب اطلاعاتی دارند که دیدگاه های پیشین آن ها را تقویت و همزمان از ارائه اطلاعات متناقض اجتناب کنند. به عبارتی کسانی که دچار پدیده تصمیم هراسی هستند با کسب اطلاعات جدید ترس از واکنش ذی نفعان - کارکنان - نمایندگان مجلس - عامه مردم - رسانه ها و مطبوعات، ترس از دست دادن کنترل، احتمال عدم اجرای مصوبات و مفاد تصمیم را دارند و به نوعی فرقه گرایی در سازمان به وجود می

آید. که در این میان آسودو و کروگر (۲۰۰۴) معتقدند که چندین عامل مهم بر تصمیم‌گیری اثر می‌گذارد. این عامل‌ها شامل تجربیات گذشته، سوگیری‌های شناختی، تعهد زیاد، تفاوت‌های فردی مانند سن و ویژگی‌های اقتصادی-اجتماعی، باور به ارتباط‌های بین فردی است (۲۶). همه این عوامل بر فرآیند تصمیم‌گیری و تصمیمی تاثیرگذار است که گرفته می‌شود؛ می‌تواند همسو باشد و همچنین عوامل فرهنگی و اجتماعی از جمله بسترها تصمیم هراسی است؛ این ضرب المثل که خواهی نشوی رسوا همنگ جماعت شو، به مدیران این مجوز روانی و درونی را می‌دهد که نباید بر خلاف جریان آب شنا کند و مانند سایر افراد حرکت کند. در صورتی که جو مبتنی بر اعتماد در سازمان حاکم باشد مدیران هراس کمتری در اتخاذ تصمیم دارند و برعکس در صورتی که جو عدم اعتماد و زیرآبزنی بر سازمان حاکم باشد مدیران بیشترین ترس را تجربه خواهند کرد در چنین شرایطی مدیران حتی از مشاورین و شرکای سازمانی خود در اتخاذ تصمیم هم واهمه دارند. عوامل مرتبط با محیط اقتصادی و نوسانات اقتصادی از جمله ترس از آینده و روندهای اقتصادی در آینده مدیران را با هراس مواجه می‌نماید. بعنوان مثال در شرایط عدم ثبات اقتصادی، اتخاذ هر نوع تصمیمی که به معیشت کارکنان، مسئله درآمدزایی سازمان، پیشرفت فنی و فیزیکی، تصمیمات پر هزینه از جنبه مالی... بسیار مخاطره‌آمیز و قدرت تصمیم‌گیری مدیران را کم می‌کند.

شرایط مداخله‌گر شامل اضطراب درونی مدیر، خودحافظتی در تصمیم‌گیری، فرهنگ سازمانی، عدم پرورش مدیران جسور می‌باشد. با توجه به نظریه اقتصاد رفتاری که مدعی است انسان‌ها روبات نیستند؛ از این رو نه اینکه همه انسان‌ها افرادی کم-هوش هستند؛ بلکه چون انسانند بی‌تردید دارای مجموعه‌ای از احساسات، گرایش‌ها و هیجان‌ها هستند که تصمیم‌های آن‌ها را تحت تاثیر قرار می‌دهد که با توجه به ارکان روانی انسان می‌توان دست به تبیین این رفتارهای غیرمنطقی زد. که این ارکان شامل: ریسک‌گریزی، سرباز زدن از گرفتن تصمیمات قاطع، به تعویق انداختن تصمیم، انتخاب اولین گزینه از بین گزینه‌های پیش‌رو، سوگیری نسبت به حفظ وضع موجود و ... می‌باشد. طبق نظریه اجتناب از اطلاعات (سوینی و همکاران، ۲۰۱۰) افراد به شیوه‌های مختلف رفتاری تلاش می‌کنند از دریافت اطلاعات در دسترس ولی بالقوه ناخواسته اجتناب کنند. بر این اساس ممکن است فرد از اطرافیان خود بخواهد اطلاعاتی را در مورد پدیده خاصی به وی منتقل نکند، یا برای اجتناب از دریافت اطلاعات مکانی را ترک کنند یا به سادگی، برای شنیدن یا خواندن اطلاعاتی تلاش نکنند با توجه به اهمیت اجتناب از اطلاعات، می‌توان رگه‌های آن را در حوزه‌های مطالعاتی مختلف مشاهده کرد (۲۶).

همچنین می‌توان گفت داشتن حامی در نظام اداری برای تصمیم‌گیرندگان می‌تواند بر فرآیند اتخاذ تصمیم اثر داشته باشد. مدیران که از حامی اداری و سیاسی برخوردارند با قوت قلب بیشتری تصمیم می‌گیرند و بر عکس مدیران بدون حامی محظوظ و از قاطعیت بیشتری برخوردارند. ناگفته نماند در صورتی که مدیر برای از دست دادن موقعیت و جایگاه اداری خود واهمه نداشته باشد؛ در اتخاذ تصمیم نظر و دیدگاه واقعی خویش را اعلام می‌کند، مدیرانی که شخصیت برون‌گرایی دارند نتایج تصمیم برایشان اهمیت دارد و ترس از تصمیم هم دارند بر عکس افراد درون‌گرا اعتماد و اتکا به خود دارند و کمتر به عواقب تصمیم می‌اندیشند؛ همچنین افرادی که از عزت نفس کمتری برخوردارند تصمیم‌هراسی بیشتری دارند. همچنین

تجربه مدیریتی می‌تواند هراس از تصمیم را تعدیل نماید به این شکل که مدیران با تجربه مدیریت بیشتر تصمیماتی سنجیده‌تر و کم مخاطره‌تر می‌گیرند. در عوض مدیرانی که تجربه کمتری دارند ممکن است هراس بیشتری داشته باشند.

گاهی مدیران از عواقب تصمیم بسیار می‌ترسند به همین دلیل اجتناب دفاعی دارند و تلاش خواهد کرد در فرآیند اخذ تصمیم مشارکت نکنند و سعی نمایند اتخاذ تصمیم را به سازمان دیگر منتقل نمایند در چنین حالتی مدیر برنده فرار از مسئله محاسب می‌شود و ظاهر قضیه را بگونه‌ای ارائه می‌نماید که اصولاً چنین تصمیمی در قلمرو کاری سیستم و سازمان وی نیست. اما چنان‌چه امکان واگذاری مسئولیت تصمیم به سازمان دیگر وجود نداشته باشد و مسئله‌ای سیستمی برای وی تلقی شود؛ یکی از مکانیزم‌های دفاعی انتقال مسئله به مافوق است. هر چند در مدیریت باید سعی شود کمترین مسئله به مافوق ارجاع شود ولی در چنین حالتی اگر بتواند اتخاذ تصمیم را به مافوق منتقل نماید برای آینده خود نوعی تضمین گرفته است و در صورتی که نتواند مسئولیت را از خود به مافوق منتقل کند با اندکی تعديل تلاش خواهد کرد از مافوق راهنمایی بگیرد گرفتن راهنمایی از مدیر مافوق برای حمایت بعداً وی در مقابل حمله مخالفین تصمیم قوت قلب خواهد بود.

نهایتاً این که چنان‌چه هیچ کدام از رویه‌های انتقال به سازمان دیگر، انتقال به واحدهای دیگر در درون سازمان، انتقال به مافوق کارساز نباشد. ممکن است مدیر مسئله را به زیر دست ارجاع دهد این رویه راحت‌اما کماکان باید خود پاسخگو باشد زیرا در مدیریت تفویض اختیار سلب مسئولیت نمی‌کند که باچکیرو (۲۰۱۵) معتقد است شادی و خشم در تصمیم‌گیرنده سبب می‌شود که با پردازش اطلاعات کمتری تصمیم گرفته شود اما ترس باعث می‌شود که با پردازش جزئیات همراه باشد و نتایج در درون سلسله مراتب توضیح داده شود و این امر مهم بوده است که چگونه مدیریت‌ها می‌توانند پردازش انتخاب را در تصمیم‌گیری‌های پیچیده مدیریتی متمرکز کنند (۱۶).

ترس از تصمیم می‌تواند پیامدهای سازمانی و فردی را در بر داشته باشد. این فرآیند می‌تواند نتایج منفی برای تصمیم‌گیری عقلایی ایجاد نماید. در این فرآیند ممکن است مسئله احساس شود ولی مدیران و دست اندکاران سازمانی از واکنش به مسئله فرار کنند. و یا علائم وجود مسئله را نادیده گرفته و یا پنهان نمایند. طبیعی است که مسئله حادتر شده و زمانی بروز می‌نماید که به یک بحران تبدیل شده است. بصورت طبیعی ترس از تصمیم در شناسایی راهکارهای حل مسئله بصورت یک مانع جدی عمل می‌کند و مدیران خود و همکاران را از جستجوی تمام راهکارهای حل مسئله معاف می‌نمایند و زمانی که راهکارها بصورت درست و اصولی و کامل شناسایی نشوند امکان رسیدن به راهکار واقعی نیز دچار نقصان می‌شود. کوتاهی در شناسایی راهکارها انتخاب بهترین راهکار را هم تحت تأثیر قرار می‌دهد. زمانی که راهکار مطلوب انتخاب نشود؛ تصمیم مسیر مطلوب را طی نمی‌نماید همچنین رفتار مدیران فعلی برآیندی از رفتار مدیران آینده نیز خواهد بود چه بسا مدیران آینده با اقتباس از رفتار مدیران فعلی نیز ترسو بار بیایند و این رفتار به من والد منفی مدیران آینده تبدیل شود.

با توجه به نتایج پژوهش، به مدیران پیشنهاد می‌شود که با تقویت کردن مهارت‌های تصمیم‌گیری و عدم وابستگی به فرآیندهای تصمیم‌گیری خارجی، از بکارگیری سیاست‌های و رویه‌های نادرست اجتناب ورزند. همچنین، با استفاده از تکنیک‌های روانشناسی رفع فویای تصمیم و عدم پنهان‌کاری در تصمیم‌گیری، از تصمیم‌های که منجر به سرکوب یا انکار یک چالش نسبت به ارزش‌ها یا منافع یک تصمیم‌گیرنده می‌شود؛ پرهیز نمایند. از طرفی، با ضرب العجل تعریف کردن برای

تصمیم و اقدام لازم را در خصوص آن انجام دادن، در جهت رفع تصمیم‌هایی کام بردارند. به صورت طبیعی ترس از تصمیم در شناسایی راهکارهای حل مسئله بصورت یک مانع جدی عمل می‌کند و مدیران خود و همکاران را از جستجوی تمام راهکارهای حل مسئله معاف می‌نمایند و زمانی که راهکارها بصورت درست و اصولی و کامل شناسایی نشوند، امکان رسیدن به راهکار واقعی نیز دچار نقصان می‌شود. کوتاهی در شناسایی راهکارها انتخاب بهترین راهکار را هم تحت تاثیر قرار می‌دهد بنابراین مدیران بایستی در این راستا تلاش لازم را جهت راههای غلبه بر ترس از تصمیم بنمایند.

منابع

- Garvin D & Michael R. Decision-making holes. Translated by Parastoo Moeinodini, Management Selected Monthly. Tomorrow's Management Publication, 8; 201-209.
- Erchin Lisar M, Bani Mahd B, Moradzadeh F & Hemti B. Decision-making and judgment styles in fair value estimation, the effect of mental framework. Management Accounting and Audit Knowledge Quarterly 1401; 11(3): 293- 307 [Article in Persian].
- Parker A, Bruine D & Wandi F. Maximizers versus satisficers: Decision-making styles, competence, and outcomes. Journal of Judgment and Decision Making 2007; 2(6): 344.
- Rezaian A. Fundamentals of Organization and Management, Tehran: Samt Publications, 2012 [Book in Persian].
- Sarfraz Kakhki M, Zabihi MR, Alwani M & Alborzi M. Human ethical decision-making criteria of managers in the context of environmental complexity. Ethical Research 1400; 12(1): 259-284 [Article in Persian].
- Qolipour Sote R, Moradi M, Guderzi M & Abbasi M. Strategic decision-making model for funding research projects in public universities (case study: University of Tehran). Public Administration Quarterly 2019; 12(3): 404-426 [Article in Persian].
- Heyler SG, Armenakis AA, Walker AG & Collier DY. A Qualitative Study Investigating the Ethical Decision Making Process: A Proposed Model. Leadership Quarterly 2016; 27(5): 788-801.
- Eskandari M, Eslami Farsani A, Kargar A & Hadih Lo MR. Investigating and identifying the factors affecting the behavioral abnormality of human resources in the ethical dimension, Human Resource Management Research Quarterly, Imam Hossein University (AS) 2017; 10(3): 165-190 [Article in Persian].
- Corbo V. Interaction of fear and stress: From healthy population samples to post-traumatic stress disorder. Journal of Health and Social Behavior 2012; 38: 229- 244.
- Barsade S, Brief A & Spataro S. The affective revolution in organizational behavior: The emergence of a paradigm. Journal of Social Sciences 2003; 2(3): 74- 80.
- Rezaei Z, Shiri A, Alipour Darvishi Z & Nafri N. Understanding the phenomenology and the roots of managers' decision phobia using data base theory. Journal of Public Administration of Tehran University 1400; 13(3): 477-447[Article in Persian].
- Shams Z, Tathamasi Borjani S & Bahloul A. The effect of positive and negative emotions on the decision making of soccer players, Sports Psychology Studies 1400; 10(35): 280-295 [Article in Persian].
- Moghadam Shad F, Pourezat A, Mehrgan M, Afzali A & Hosseinzadeh M. Analyzing the obstacles and solutions for correct decision-making in the light of Quranic guidelines, Scientific Quarterly of Human Resources Studies 1400; 11(4): 42 [Article in Persian].
- Ahmadi Baladhi M. The impact of managers' decision-making styles on succession strategies in NAJA. Monitoring and Review Quarterly 2019; 13(50): 65-84 [Article in Persian].
- Rezaian S, Kharazi K, Jamali E & Naderi A. Conceptual model of decision-making with a cognitive approach. New Quarterly of Cognitive Sciences 2009; 21(1): 1-20 [Article in Persian].
- Bachkirov A. Managerial decision making under specific emotions. Journal of Managerial Psychology 2015; 30(7): 861-874.

17. Missier FD, Mantyla T & Bruin D. Decision-making Competence, Executive Functioning, and General Cognitive Abilities, *Journal of Behavioral Decision Making* 2012; 25: 331–351.
18. Hess JD & Bacigalupo AC. Enhancing decisions and decision-making processes through the application of emotional intelligence skills. *Management Decision* 2011; 49(5): 710-721.
19. Knoll MA. The Role of Behavioral Economics and Behavioral Decision Making in Americans' Retirement Savings Decisions. *Social Security Bulletin* 2010; 70(4):1-23.
20. Appelbaum SH, Bregman M & Moroz P. Fear as a strategy: effects and impact within the organization. *Journal of European Industrial Training* 1998; 22(3): 113-127.
21. Creswell JW. Research design: Qualitative, quantitative and mix method approaches: Sage publications, 2013.
22. Strauss A & Corbin J. Basics of qualitative research: Grounded theory procedures and techniques". 2nd ed. Thousand Oaks, CA: Sage., 1998.
23. Kasdan DO. Toward a theory of behavioral public administration. *Internation Review of Administrative Sciences* 2018; 2(1), 1–17
24. Sweeny K, Melnyk D, Miller W & Shepperd JA. Information avoidance: Who, what, when, and why. *Review of General Psychology* 2010; 14(4): 340-353.
25. Danai Fard H, Elwani M & Azar A. Qualitative Research Methodology in Management: A Comprehensive Approach, Tehran: Safar Publications, 2019 [Book in Persian].
26. Acevedo M & Krueger JI. Two Egocentric Sources of the Decision to Vote: The Voter's Illusion and the Belief in Personal Relevance. *Political Psychology* 2004; 25(1): 115-238

Analysis of the phenomenon of managers' decision phobia with a qualitative approach

Zahra Rezaei¹, Ardeshir Shiri²

Abstract

Background and purpose: Undoubtedly, the most sensitive activity that managers perform in any organization is decision making. But today's world is so complex that decision makers are faced with many problems. This qualitative research was conducted with the aim of analyzing the phenomenon of decision phobia of managers in the Ministry of Cooperatives, Labor and Social Welfare.

Research method: This research is based on fundamental-apPLICATIVE purpose and descriptive-exploratory in terms of gathering information, and it is a qualitative research type that was conducted using foundational data theory. 16 interviews were conducted. The result of these interviews was a set of primary themes that were collected during the open coding process and categories were extracted from them. Then, the titles of central factors, contextual factors and intervening factors were specified in the paradigm model of decision phobia.

Findings: According to the findings, central phenomenon factors, contextual factors and intervening factors, strategies factors were identified in the form of a paradigm model.

Conclusion: Managers should strive to strengthen their decision-making and problem-solving skills, specialization in the decision-making process, familiar with psychological techniques to eliminate decision phobia and lack of secrecy in decision-making, so that they can overcome decision-phobia in this way and minimize the work environment.

Keywords: decision-making, managers' decision-phobia, qualitative approach

¹ PhD in Public Administration, Human Resource Management, Faculty of Management and Social Sciences, Islamic Azad University, North Tehran Branch, Tehran, Iran

² Associate Professor, Department of Human Resource Management, Faculty of Literature and Human Sciences, Ilam University, Ilam, Iran (Corresponding author: a.shiri@ilam.ac.ir)